

چهره به چهره

داستان بی خبری از محمدرضا اخباری

گجت گمشده!

نمایش دروازه بان ها، تفاوت استقلال و سایپا در ضربات پنالتی مسابقه مرحله یک هشتم نهایی جام حذفی را رقم زد. سیدحسین حسینی حضور درخشانی درون دروازه آبی ها نداشت و موفق به مهار هیچ توبی نشد اما اکبر منادی دو ضربه پنالتی را از ستاره های حریف گرفت تا نقش بسیار مهمی در صعود تیم ۱۰ نفره علی دایی به مرحله بعدی جام حذفی ایفا کند. این سنگریان جوان، پدیده این فصل نارنجی پوشان به شمار می رود. اکبر منادی با کنار زدن حامد فلاح زاده، در این فصل به سنگریان اول سایپا تبدیل شده و حالا در حساس ترین مسابقه فصل باشگاه، درخشش قابل توجهی داشته است. منادی در جریان بازی نیز عملکرد قابل قبولی داشت اما در مقابل هر دو ضربه پنالتی تیم حریف تسلیم شد. در پایان این ماراتن ۱۲۰ دقیقه ای اما او با مهار پنالتی مهدی قائدی، خیلی زود روحیه استقلال را را در حضور تماشاگران شان به هم ریخت و برای پیروزی بزرگ و غیرمنتظره سایپا، مقدمه چینی کرد. شهریار روی خط دروازه، رقابت ویژه ای بین اکبر منادی و حامد فلاح زاده برقرار کرده و در این بخش از زمین، هیچ مشکلی را در تیمش احساس نمی کند. این دو گلر آنقدر آماده و سرحال هستند که دیگر هیچ کس درباره «محمدرضا اخباری» صحبت نمی کند. دوتل سیدحسین و اکبر در جدال عصر پنج شنبه، در حالی شکل گرفت که سنگریان سابق سایپا، هنوز هم در دوران طلایی غیبت به سر می برد. او کاملاً از صحنه فوتبال ایران محو شده و این محو بودن آنقدر ادامه پیدا کرده که انگار هرگز دروازه بان به این نام در لیگ برتر وجود نداشته است!

تا چند فصل قبل، محمدرضا اخباری یکی از امیدهای اصلی انتخاب شدن به عنوان گلر شماره یک تیم ملی به شمار می رفت. او با دست های کشیده و چسبناکش، خیلی زود اوج گرفت و در اولین ماه های درخشش در فوتبال ایران، چشم ها را خیره کرد. اخباری در سایپا به یک ستاره تبدیل شد و اولین تصمیم چالش برانگیز زندگی ورزشی اش را با سر باز شدن ناگهانی برای پیوستن به تراکتورسازی تبریز گرفت. تصمیمی که سر مری وقت سایپا مجید جلالی را به شدت عصبانی کرد. اخباری در تبریز، به سنگریان محبوب هواداران تراکتورسازی تبدیل شد. او اشتباهاتی نیز داشت اما در مجموع دروازه بان مطمئنی به نظر می رسید و با وجود سن و سال کم، از شرایط فیزیکی فوق العاده ای برخوردار بود. محمدرضا مدام در اردوهای تیم ملی حاضر بودو سنگریان اصلی تیم ملی اندیز محسوب می شد. روند پیشرفت او حتی سریع تر از روند پیشرفت علیرضا بیرانوند به نظر می رسید اما حالا که بیرو در آستانه تبدیل شدن به مرد سال

آسیا قرار دارد، اخباری همچنان بی خبری را تجربه می کند. او در پایان دوران خودخواسته سربازی، ناچار شد برای چند ماه به سایپا برگردد. چند رفتار نه چندان حرفه ای از این گلر، موجب شد شهریار او را از ترکیب اصلی خارج کند و سرانجام این دروازه بان در باشگاه سکونشین شد. محمدرضا به سادگی از سایپا کنار گذاشته شد و بالاخره توانست با دریافت رضایتنامه از این باشگاه، باز یکن آزاد شود. آخرین حضور اخباری درون دروازه تیم تهرانی، به هفته هفدم فصل گذشته برمی گردد. کار آگاه گجت فوتبال ایران حالا امیدوار است که در نیم فصل، تیم تازه ای برای خودش دست و پا کند اما حقیقت آن است که این سنگریان چاره ای به جز شروع از نقطه صفر نخواهد داشت. آن چه برای اخباری اتفاق افتاده، به سادگی مرز کوتاه درخشش و محو شدن در فوتبال برای ستاره های جوان را در معرض نمایش قرار می دهد.

ستاره های پرسپولیس، در آستانه رقم زدن فصلی تازه در تاریخ

فوتبالیست ها!

بر دو باخت، بخشی از معادله های همیشگی فوتبال هستند اما در مسابقه ای بزرگ شبیه دیداری که امروز در کاشیما برگزار می شود، فاصله بسیار زیادی بین برنده شدن و شکست خوردن وجود دارد. فاصله ای به اندازه چند نسل انتظار و چند سال افتخار. ستاره های پرسپولیس شاید در این موقعیت تاریخی، بی شباهت به شخصیت های کار تون «فوتبالیست ها» نباشند. باز یکن هایی که در نگاه اول معمولی به نظر می رسند اما در عمل، کارهایی کاملاً غیر معمولی انجام می دهند.

آر یا رهنورد

تیم، در مرحله نیمه نهایی نیز نتیجه داد و روبروی چشمه های میهوت ژاوی، یک صعود تاریخی به مسابقه فینال را رقم زد. پرسپولیس یک سال قبل در نیمه نهایی آسیا تحقیر شد و برابر الهلال هیچ حرفی برای گفتن نداشت اما به جای تسلیم شدن و چشم برداشتن از رویای بازی در فینال لیگ قهرمانان آسیا، به مبارزه تاریخی اش ادامه داد. در این یک سال، ماجراهایی برای پرسپولیس رخ داده که هر کدام شان به تنهایی می توانند یک باشگاه را به مرز نابودی بکشانند. ستاره های سرخپوش اابلند پرواز ملندمانند تادر کیروز تاریخی، مسابقه ای را تجربه کنند که پیش از این هرگز برای این باشگاه اتفاق نیفتاده است.

پرسپولیس دشواری های زیادی را پشت سر گذاشته تا بخشی از فینال باشکوه لیگ قهرمانان آسیا باشد. کافی است آنها برای چند دقیقه به پشت سر نگاه کنند تا به یاد بیاورند که این فرصت بزرگ را با چه مشقت هایی به دست آورده اند. غنیمت بازی در فینال، ساده کسب نشده و این فرصت تاریخی، نباید به هیچ قیمتی از دست برود.

«آن چه به پرسپولیس دادید، به سایر تیم ها هم دهید». این جمله، درخواست کارشناس تلویزیونی مسابقه استقلال - سایپا از مدیران ورزش ایران بود. شاید بدنیا شد این مدیران ارشد، به درخواست آقای کارشناس پاسخ مثبت بدهند و همه تیم ها را به شرایط برابر با تیم برانکو

برسانند. برای این کار، در درجه اول همه تیم ها باید از دو پنجره نقل و انتقالات محروم شوند. در قدم دوم نیز همه باشگاه ها باید چند مهره مهم تیم شان را در میانه محرومیت نقل و انتقالاتی از دست بدهند. مصدومیت چند مهره فیکس، آخرین قدم برای شبیه شدن تیم های مختلف به پرسپولیس خواهد بود. قرمز هادر چنین شرایط فاجعه جباری، خودشان را به آخرین مسابقه فصل لیگ قهرمانان آسیا رسانده اند. امتیازی که پرسپولیس دارد و در بسیاری از باشگاه ها دیده نمی شود، انگیزه و اشتیاق برای برنده شدن است. علاوه بر این، قابلیت های فنی این تیم نیز نباید نادیده گرفته شود. برانکو شاگردانش را هم

به لحاظ ذهنی و هم از نظر ذهنی، در نقطه اوج قرار داده و آنها را برای هر نبردی آماده کرده است. تیمی که مرد کروات ساخته، نه زانو می زند و نه تسلیم می شود. ویژگی های شگفت انگیز این تیم رانمی شود در راهروی وزارت ورزش و هیچ نهاد دولتی یا خصوصی دیگری جست و جو کرد. قرمز ها یک «تیم» واقعی هستند. تیمی که نه با جدایی بازیکنانش دچار مشکل می شود و نه تحت تاثیر روز های سخت، قدرتش را از دست می دهد. آن چه پرسپولیس دارد و رقبا نداشته اند، یک پنجره بسته نقل و انتقالات و چند رفیق نیمه راه بوده است. بعید به نظر می رسد هیچ تیمی برای رسیدن به چنین شرایطی سر و دست

در این یک سال، ماجراهایی برای پرسپولیس رخ داده که هر کدام شان به تنهایی می توانند یک باشگاه را به مرز نابودی بکشانند. ستاره های سرخپوش اما بلند پرواز مانده اند تا در یک روز تاریخی، مسابقه ای را تجربه کنند که پیش از این هرگز برای این باشگاه اتفاق نیفتاده است

بشکنند. زنده ماندن زیر فشار مرگبار، هنر بزرگ تیمی بوده که حالا خودش را برای رسیدن به مهم ترین افتخار تیمش آماده می کند.

ژاپنی ها سال ها قبل با کار تون «فوتبالیست ها» الهام بخش یک نسل از نوجوانان شان شدند و آنها را به طرف فوتبال سوق دادند. آنها نمی دانستند که این مجموعه از مرزهای ژاپن فراتر می رود و در ایران نیز محبوبیت فوق العاده ای پیدا خواهد کرد. نسلی که با تماشای «فوتبالیست ها» بزرگ شد، حالا به فینال آسیا رسیده است. در ۹۰ دقیقه از مسابقه رفت فینال، ستاره های پرسپولیس شبیه قهرمان های کار تون فوتبالیست ها هستند. علیرضا بیرانوند روی خط دروازه، با دست های چسبناکش مثل واکی باباشی برای مهار کردن هر توبی شیرجه خواهد زد. احمد نوراللهی که مثل تارو میزوگی از سفری دور و دراز برگشته، مثل همیشه با تمام وجود در خدمت تیم خواهد بود. علی علیپور نیز در نزدیک ترین نقطه به دروازه حریف، تلاش خواهد کرد تا برای ۹۰ دقیقه در نقش سوباسا فرو برود. ویژگی مهم «تیم امید» این بود که آنها تا آخرین لحظه دست از تلاش برنمی داشتند و همیشه در ثانیه های پایانی، تیر خلاص را به حریف می زدند. پرسپولیس امروز، همان «تیم امید» است. تیمی شگفت انگیز با تخصص عبور از گرده های سخت و کنار زدن ناامیدی.

عدد به عدد

تیم های شرق آسیا در فینال های قاره آماری رویایی دارند

امید غرب به ارتش سرخ

راه این تیم واگذار کرد.

سال گذشته نیز الاهلی عربستان دوباره به فینال رسید و این بار قافیه را به او اوار دز ژاپن باخت. در چهار سال گذشته، همواره نمایندگان غرب در فینال به شرقی ها باختند و در هفت سال گذشته، هرگز تیمی از منطقه غرب، قهرمان آسیا نشده است. شاید چشم امید همه تیم های حاضر در منطقه غرب برای یک اعاده حیثیت تاریخی، این بار به پرسپولیس دوخته شده باشد.

باز گرداندن جام قهرمانی به منطقه غرب، کار بسیار دشواری به نظر می رسد اما ستاره های سرخپوش به این خودباوری رسیده اند که بهترین تیم غرب آسیا هستند و فاصله زیادی با تبدیل شدن به بهترین تیم قاره ندارند. آیا پرسپولیس می تواند غرور دوباره را به غرب آسیا برگرداند؟

چشم امید

پنج سال قبل، دو تیم از منطقه شرق آسیا راهی فینال لیگ قهرمانان شدند. پس از پیروزی گوانگژو مقابل اف سی سئول در فینال «تمام شرقی»، کنفدراسیون فوتبال آسیا شکل برگزاری رقابت ها را تغییر داد و با توجه به فاصله زیاد کشورهای غربی و شرقی، تصمیم گرفت نمایندگان این دو منطقه را تنها در دیدار فینال روبروی هم قرار بدهد. از سال ۲۰۱۴، هر سال یک تیم از منطقه غرب با یک تیم از جدول گروهی شرق، فینال آسیا را برگزار می کنند. جالب اینجاست که در تمام این سال ها، تیم شرقی برنده فینال لیگ قهرمانان بوده است. سال ۲۰۱۴ الهلال عربستان در زمین و سترن سیدنی شکست خورد و پس از تساوی در دیدار برگشت، فرصت قهرمانی را از دست داد. یک سال بعد گوانگژو با کنار زدن الاهلی امارات در دودیدار رفت و برگشت، قهرمان آسیا لقب گرفت. در سال ۲۰۱۶، این العین امارات بود که با وجود شکست امیدوار کننده دو بر یک در زمین چونبوک موتورز، در دیدار برگشت به نتیجه ای بهتر از تساوی رسید و قهرمانی

سد آخِر

السد قطر، آخرین تیمی است که از منطقه آسیا، سابقه قهرمانی در لیگ قهرمانان را دارد. قطری ها سال ۲۰۱۱ و در شرایطی که بعد از شکست خوردن از سپاهان به علت استفاده باشگاه ایرانی از رحمان احمدی محروم، به مسیرشان در آسیا ادامه داده بودند، سرانجام به فینال رسیدند و با بدشانسی تمام، ناچار شدند این فینال را که به صورت تک مسابقه انجام می شد، در کره جنوبی روبروی چونبوک برگزار کنند. مسابقه با تساوی دو بر دو به پایان رسید و در ضربات پنالتی، السد توانست بر تیم حریف غلبه کند. از آن روز به بعد، هرگز یک تیم غربی نتوانسته جام قهرمانی مهم ترین تورنمنت باشگاهی در آسیا را لمس کند.

غرب آرام

قبل از قهرمانی السد در لیگ قهرمانان، برای پنج دوره متوالی تیم های شرقی قهرمان آسیا شده بودند. در واقع از سال ۲۰۰۵ در ۱۲ دوره پشت سر هم از لیگ قهرمانان آسیا، تنها یک تیم غربی قهرمان شده و در ۱۱ دوره دیگر، همواره تیم هایی از کشورهای ژاپن، کره جنوبی، چین و استرالیا توانسته اند قهرمانی این تورنمنت را به دست بیاورند. از آن جایی که تقویم لیگ قهرمانان با تقویم فصل فوتبالی کشورهایی مثل کره و ژاپن انطباق دارد، موفقیت های ادامه دار

عربستان تنها تیم غربی بود که با شکست دادن جوبیلو ایواتا در سال ۲۰۰۰، روی سسکوی اول آسیا ایستاد. در مجموع، شرقی ها عملکرد به مراتب بهتری در جام باشگاه ها و لیگ قهرمانان آسیا داشته اند. کره، ژاپن، چین، تایلند و استرالیا در مجموع ۲۳ بار فاتح مهم ترین تورنمنت باشگاهی در قاره آسیا شده اند. این در حالی است که عربستان، ایران، قطر و امارات روی هم رفته تنها ۱۰ قهرمانی در کارنامه دارند. در فینال های غربی - شرقی «جام باشگاه های آسیا» نیز اوضاع برای چشم بادامی ها به مراتب بهتر بوده است. سال ۱۹۸۶ دو ورویالز با کنار زدن الاهلی عربستان در فینال، قهرمان آسیا شد.

در سال های ۹۳ و ۹۴ نیز فارمز بانک تایلند حریفانی از عمان و قطر را در مسابقه فینال شکست داد. سال ۱۹۵ ایلهوا چونما در مسابقه نهایی از سد النصر گذشت و در سال ۹۹ جوبیلو ایواتا استقلال را در مسابقه نهایی از پیش رو برداشت. تنها در دو فینال از این تورنمنت، تیم غربی در مصاف با نماینده شرق برنده شد. اول، پیروزی استقلال در جدال بالیائوینینگ چین در فصل ۹۱-۹۰ و دوم، پیروزی الهلال برابر جوبیلو در سال ۲۰۰۰ که یک طلسم مهمرباز سال هاشکست.

شرق وحشی

پس از قهرمانی پاس تهران در سال ۱۹۹۳، در ۹ دوره بعدی برگزاری «جام باشگاه های آسیا» همواره تنها یک بار تیمی از غرب آسیا به مقام قهرمانی دست پیدا کرد. الهلال